

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 15/2018
30.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 294/18 од 26.04.2018. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи Пр бр. I-4-702/17 од 06.02.2018. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Пр I-116 Прж бр. 3892/18 од 09.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 294/18 од 26.04.2018. године, као основан, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи Пр бр. I-4-702/17 од 06.02.2018. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Пр I-116 Прж бр. 3892/18 од 09.03.2018. године и предмет **ВРАЋА** Прекршајном суду у Аранђеловцу, Одељењу у Тополи, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи Пр бр. I-4-702/17 од 06.02.2018. године, окривљена АА оглашена је одговорном за прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и осуђена на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена не плати изречену новчану казну одлучено је да ће суд решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати на име трошкова кривичног поступка паушални износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и да о уплати извести писарницу Прекршајног суда у Аранђеловцу, Одељење у Тополи.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу Пр I-116 Прж бр. 3892/18 од 09.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Пtz бр. 294/18 од 26.04.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима с`предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 294/18 од 26.04.2018. године је основан.

Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима и повреду материјалног прекршајног права из члана 265. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима.

С`тим у вези основани су наводи захтева да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни сами себи и разлозима пресуде (члан 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима).

Чланом 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да је „власник, односно корисник возила обавезан да, на захтев полицијског службеника, да потпуне и тачне податке о идентитету лица, на основу којих се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало возилом“.

Према стању у списима предмета ББ се на позив МУП-а РС, ПУ Крагујевац, ПС Топола од 12.09.2016. године, у законом прописаном року, дана 28.09.2016. године, у својству власника путничког моторног возила рег. ознака ... писмено изјаснио о идентитету лица које је дана 12.09.2016. године у 16.15 часова управљало његовим путничким моторним возилом и учинило прекршај - непрописно паркирање. Наиме, ББ је у писаној изјави навео да је дана 12.09.2016. године у 16.15 сати, возилом рег. ознака ..., које је његово власништво, управљала АА, његова мајка, и у прилогу доставио фотокопију њене возачке дозволе.

Надаље, из списка предмета такође произилази да је Полицијска станица у Тополи дана 28.12.2016. године уручила позив окривљеној АА ради давања

информације ко је критичног дана управљао спорним моторним возилом, па како се иста није одазвала позиву, то је против ње уместо издавања прекршајног налога за учињени прекршај - непрописно паркирање покренут прекршајни поступак односно поднет Захтев за покретање прекршајног поступка и то за прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. ЗООБС-а, јер је поступила супротно члану 247. став 1. ЗООБС-а.

Имајући у виду неспорну чињеницу да се власник возила ББ изјаснио о идентитету лица које је критичног дана управљало његовим возилом и учинило прекршај - што значи у свему је поступио у складу са чланом 247. став 1. ЗООБС-а, то је нејасно зашто нижестепени прекршајни судови у односу на ове одлучне чињенице не дају разлоге у образложењима својих одлука, а они разлози који су дати су неприхватљиви и противречни стању у списима предмета - изведеним доказима, пре свега Записнику о извршеној контроли учесника у саобраћају - возила бр. ... од 12.09.2016. године, из којег се јасно види да је исти сачињен у службеним просторијама СПИ/ПИ Топола дана 31.03.2017. године, а не дана 12.09.2016. године, како је то наведено у разлозима првостепене пресуде.

Осим тога, Записник о извршеној контроли учесника у саобраћају - возила бр. ... од 12.09.2016. године, окривљена није својеручно потписала већ јој је исти „достављен поштом“ што се види из самог Записника, а о чему првостепени суд не даје разлоге у образложењу пресуде као ни о одлучној чињеници да окривљена није саслушана пред прекршајним судом већ је своју одбрану дала у писаној форми, па су и ови наводи пресуде противречни стању у списима предмета.

Такође, по оцени Врховног касационог суда у образложењима побијаних прекршајних пресуда нису дати разлози због чега је постојала законска обавеза окривљене да потврди информацију добијену од власника возила о томе ко је управљао возилом а све код неспорне чињенице како је то наведено у првостепеној пресуди, да је власник возила испунио своју обавезу из члана 247. став 1. ЗООБС-а.

Имајући напред наведено у виду, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним прекршајним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, а која повреда је утицала на доношење законите и правилне одлуке.

Надаље, захтевом за заштиту законитости истиче се и повреда материјалног права из члана 265. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима а коју повреду закона (постојање околности које искључују одговорност за прекршај) Републички јавни тужилац види у чињеници да је према одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима довољно да власник возила да податке о идентитету лица коме је возило дао на коришћење, што је у конкретном случају и учињено због чега у смислу наведене законске одредбе не постоји обавеза окривљене да тај податак потврди (обавеза двоструког обавештавања).

Тиме се у ствари указује на повреду закона из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима (да радња за коју је окривљена гоњена није прекршај) а не на повреду закона из члана 265. став 2. тачка 2. истог закона јер су околности које искључују прекршајну одговорност: неурачунљивост (члан 19. став 1); неотклоњива стварна заблуда (члан 25. став 1); неотклоњива правна заблуда (члан 22. став 1) и наређивање претпостављеног (члан 30. став 2).

Како према одредби члана 287. став 1. Закона о прекршајима Врховни касациони суд по овом правном леку испитује само повреде прописа на које се јавни тужилац позива у свом захтеву, а повреда закона из члана 265. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима није утврђена, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци пресуде само због повреде закона из члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима.

У поновном поступку прекршајни суд ће поступити по примедбама из ове пресуде и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршају, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић